

Ավետիք Իսահակյան

Անհուն վրեժի և ատելության

Անհուն վրեժի և ատելության
Դրժոխքն է այրում թունոտ իմ հոգին.
Եվ ես չեմ բերում խոսքը հաշտության,
Որ ծանր է նստում գրկվածի ուսին:

Անհուն վրեժի և ատելության
Պատգամն են վառում ես ձեր սրբուերում.
Եվ ձեզ ասում եմ՝ ո՛վ դու ցնցոտի,
Դու՛, որ թշվառ ես, անտուն, անոթի,
Դու՛, որ քո ձեռքին կռել ես շղթա,
Դու՛, որ քրտինքդ՝ դառն ծովացած
Նգովք ես շինել, և լուծ քո վրա –
Ես քո ժանիքը սրում եմ հիմա;

Կանգնեցրնում եմ բազուկդ ահա,
Ինչպես ռխակալ օձն անապատի,
Եվ քո քարացած բըռունցքում հիմա
Ես սուրն եմ դնում ահեղ ճրշմարտի:

Եվ քո սրտի մեջ վառում եմ ահա
Հուրն ազատության և իրավունքի.-
Կանգնեցրնում եմ բազուկըդ ահա՛,
Ինչպես ռխակալ օձն անապատի...

1905

Ղազարապատ